

РЕШЕНИЕ

№ 3884

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разглежда докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20211110216790 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 22-006561 от 06.04.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на „/фирма/, с ЕИК XXXX, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

Недоволен от НП е останало санкционираното търговско дружество, което го обжалва в срок. В жалбата се сочи, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и е нарушен материалният закон при издаването на НП, както и че наказателното постановление е неправилно и необосновано. В подкрепа на тези доводи са изложени подробни съображения. Навеждат се аргументи, че в случая не е била приложима разпоредбата на чл. 121а от Кодекса на труда. Искане се отмяна на издаденото НП, а при евентуалност да се приеме, че е налице маловажен случай по КТ.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв. К., който изразява доводи по същество и моли наказателното постановление да бъде отменено. Претендира разноси,

направени както при първоначалното разглеждане на делото, така и в настоящото.

Въззиваемата страна е редовно уведомена и изпраща процесуален представител в съдебно заседание – юрисконсулт Ст.. В пледоарията си по същество изтъква, че от събраните доказателствени материали в хода на делото се е установило безспорно, че дружеството жалбоподател е осъществило нарушението, за което е санкционирано. Моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

По отношение на „/фирма/ е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство. С протокол за извършена проверка с изх. № ПР 1925605/23.08.1919 г. е дадено предписание под номер 4 със следното съдържание: „Работодателят да начисли и изплати в пълен размер трудовите възнаграждения на Хр.Г. Г. на длъжност „шофьор на товарен автомобил/международни превози:, които да са не по-малки от минималните ставки за заплащане, установени за Белгия и Европейския съюз, за периода, в който е съществувало трудовото му правоотношение съгласно чл. 6, ал. 4 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги“.

Протоколът за извършена проверка със задължителните предписания е връчен на упълномощено лице В.А. на 23.08.2019 г. Срокът за изпълнение на предписание номер 4 е изтекъл на 26.09.2019 г.

В периода от 10.01.2020 г. до 30.01.2020 г. служители от „Инспекция по труда“ гр. София са извършили последваща проверка за спазване на трудовото законодателство на дружеството /фирма/, като на 10.01.2020 г. е посетен адресът по седалище на дружеството и са изискани доокументи във връзка с изпълнение на предписанието под номер 4. При преглед на изискани и представени на 17.01.2020 г. и на 23.01.2020 г. документи, св. Г. М., констатира, че в изготвена справка за Хр.Г. Г. липсват данни за дати, на които е бил командирован, минималните ставки на заплащане, установени за Белгия и Европейския съюз, не били представени командировъчни заповеди за периода, в който е съществувало трудово правоотношение с Гатев. За

результатите от проверката бил съставен протокол с номер ПР2001548/30.01.2020 г. Свидетелката Г. М. приела, че е извършено нарушение на чл. 415 от КТ и на 30.01.2020 г. съставила на дружеството АУАН № 22-006561 от 30.01.2020 г. , което било връчено на представител на дружеството. Последното депозирао възражение в рамките на установения от закона срок.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 22-006561 от 06.04.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на „/фирма/, с ЕИК ХХХХ, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел Г. М., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства – приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаната свидетелка, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, изключително подробни и последователни са, не съдържат противоречия и са логични и ясни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Разглеждането на делото по същество означава, че съдът следва да осъществи цялостна преценка на обосноваността и законосъобразността на акта и наказателното постановление, истинността на обективиранията в тях констатации и направените в тази връзка фактически и правни изводи.

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че наказателното постановление е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че АУАН не е издаден в предвидения в чл. 34 на ЗАНН срок, тъй като едва след извършената проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол от

30.01.2020 г., е било възможно да бъде направен извод за неизпълнението на дадено предписание.

Въпреки това съдът намира, че в обжалваното наказателно постановление е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като липсва пълно описание на нарушението съгласно изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Това е така, защото в наказателното постановление е прието, че санкционираното дружество не е изпълнило предписанието да изплати в пълен размер трудовите възнаграждения на Хр.Г. Г. на длъжност „шофьор на товарен автомобил/международни превози“, които да са не по-малки от минималните ставки за заплащане, установени за Белгия и Европейския съюз, за периода, в който е съществувало трудовото му правоотношение съгласно чл. 6, ал. 4 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги. Същевременно в наказателното постановление не е посочено в какъв размер е възнаграждението, което дружеството следва да изплати на работника си, дали същото е било изплатено пълно или частично, какви са минималните ставки за заплащане, установени за Белгия и Европейския съюз, за периода, в който е съществувало трудовото му правоотношение. Изложеното прави неясно описанието на нарушението и ограничава правото на защита на санкционирания субект, което е съществено процесуално нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Въпреки това за пълното на изложеното следва да се посочи, че в случая е налице и неправилно приложение на материалния закон по отношение на дадените предписания, които се твърди, че не са били изпълнени.

В областта на международния транспорт в Европейския съюз двата основни регламенти са Регламент (ЕО) № 1072/2009 и Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. Според тях, „каботажни превози“ са вътрешни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение, извършвани временно в приемащата държава членка при условията на регламента. Съгласно §1, т. 15 от Закона за автомобилните превози „каботажен превоз“ е вътрешен автомобилен превоз, извършван от превозвач в страна, различна от тази, в която е регистриран. Изискванията на

Директива 96/71 ЕО се прилагат във всички случаи на каботаж. Приложното поле на Директива 96/71 ЕО е въведено в българското законодателство с разпоредбите на чл. 121а, ал. 1 - 3 от [КТ](#)

В областта на международния транспорт разпоредбите на чл. 121а от [КТ](#) следва да се прилагат в следните случаи:

1. При каботаж по смисъла на Регламент 1072/2009 и Регламент 1073/2009. Условието на труд, които се договарят между работодателя и транспортния работник при каботажните превози, не могат да бъдат по-неблагоприятни от минималните, определени в държавата членка, в която се извършва вътрешния превоз.
2. Когато българско транспортно предприятие от група предприятия командирова работник или служител (шофьор) в предприятие от същата група предприятия, установено в друга държава-членка. В този случай работникът е командирован да полага труд в друго предприятие, което е от същата група и е установено на територията на друга държава членка. Условието на труд, които се договарят между работодателя и шофьора, трябва да са същите, каквито са в държавата членка, в която е приемащото предприятие.
3. Когато българско предприятие, което осигурява временна работа, изпрати работник или служител (шофьор) в предприятие ползвател в приемащата държава членка. Условието на труд, които се договарят, не могат да бъдат по-лоши от приложимите в държавата членка, където е установено предприятието ползвател.

Извън посочените случаи, както и в случаите, когато командироването или изпращането се извършва от български работодател в трета държава, която не е държава членка на ЕС, разпоредбите на чл. 121а от [КТ](#) не следва да се прилагат, а командироването се извършва по общия ред за командироване по чл. 121 от [КТ](#) и Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. За изчисляването на възнаграждението на шофьор, който преминава през няколко държави, извън посочените по-горе случаи, следва да се прилага разпоредбата на чл. 121 от [КТ](#) и Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, като продължава да му се изплаща уговореното възнаграждение в България.

Командиrowането на транспортни работници, които осъществяват международни превози, става по чл. 121 от [КТ](#) и Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, освен ако не попада в посочените три случая.

Следователно в случая разпоредбата на чл. 121а от КТ е неприложима и и дадените предписания са били в разрез с изискванията на приложимия материален закон.

На следващо място за пълното на изложението следва да се посочи, че **доказателствената тежест в административнонаказателното производство принадлежи на административнонаказващия орган.** Следователно липсата на достатъчно доказателства дали изплатените на работника суми са достатъчни за заплащане на дължимите му съобразно дадено предписание суми, дали тези плащания са извършени именно за погасяване на това задължение към работника и за какъв период същият е бил командирован, **не може да бъде основание за предположение за извършено нарушение от жалбоподателя. При липса на доказаност по несъмнен начин на извършено от него нарушение, същият не следва да бъде санкциониран.**

С оглед всичко изложено съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото и изричното искане на жалбоподателя в тази насока, на основание чл. 63 д от ЗАНН, в полза на същия следва да бъдат присъдени доказаните направени от него разноски по делото, включително за предходното разглеждане на делото от СРС и АССГ, в общ размер на сумата от 1512 лева с включен ДДС. Съдът намира възражението за прекомерност на въззиваемата страна по отношение на заплатеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя за неоснователно, доколко адвокатското възнаграждение на адвоката на жалбоподателя е уговорено в законоустановения минимум с включено ДДС.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 22-006561 от 06.04.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на „/фирма/, с ЕИК XXXX, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева, **като неправилно и незаконосъобразно.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Дирекция „Инспекция по труда“, София, да заплати на „/фирма/, с ЕИК XXXX, сумата в размер на **1512 лева**, представляваща сторени разноси по делото

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____